

на землях Іллінецького коледжу

У важких умовах воєнного стану, що ось уже майже рік діє по всій території країни, Іллінецький аграрний фаховий коледж отримав новий шанс для успішного перспективного розвитку. Цього разу йдеться про широкі можливості розширення діяльності лабораторії рослинництва і садівництва коледжу як бази практичного навчання студентів. Це стало можливим завдяки колегам із німецького боку, які мають намір підтримати реалізацію проєкту в галузі садівництва та овочівництва у Вінницькій області. Адже окупація східних та південних областей України, зокрема Херсонської області, відсутній водночас потенціал фахівців, які могли б залучити інвестиції у розвиток галузі, призвели до складних економічних наслідків — утрати економічного простору, обмеження діяльності місцевих підприємств і фермерів із виробництва та реалізації плодоовочевої продукції.

У пошуках нових шляхів розвитку галузі в Україні, в умовах, що склалися, нещодавно за участі Вінницької обласної військової адміністрації й обласної ради у рамках двосторонньої програми співробітництва Німеччини та України відбулась значна подія — зустріч із представниками Федеративної Республіки Німеччини. Зустріч передбачає розширення на Вінницьку область проєкту «Німецько-український агрополітичний діалог», який впроваджується в окремих областях України ще з 2006 року. Відбувалося це за підтримки Федерального міністерства продовольства і сільського господарства ФРН та Міністерства аграрної політики та продовольства України. Таким чином, нещодавно фахівці з Німеччини відвідали Вінниччину з робочим візитом у рамках роботи проєкту щодо німецько-українського фахового діалогу зі сталого розвитку сектора плодоовочівництва. Метою проєкту, що розрахований на 2023—2025 роки, є надання підтримки розвитку плодоовочівництва в Україні та сприяння покращенню умов життя населення. Принаймні вагомим фактором сприя-

ючої, освітньої та виробничої сфер Вінниччини, оскільки тут здавна навчають аграрних технологій для виробництва не тільки зернових, але й відома наша область вирощуванням садів та польових овочевих культур.

З огляду на це тепер, за словами одного із посадовців, найкращий аграрний коледж України, як один із головних учасників проєкту, зможе не тільки скористатися багаторічним результатом вкладеної праці й ресурсів у раніше вирощений сад, але й продукувати студента нового покоління, надаючи роботодавцям плодоовочевого сектора уже готового спеціаліста. А це проблемне питання є наразі чи не найголовнішим освітнім завданням навчального закладу. Тут доцільно згадати заслуги великого педагогічного колективу і провідних спеціалістів коледжу, очолюваного уже декілька десятиліть поспіль Василем Пиндусом, керівником із прогресивним мисленням, який не тільки бореться за виживання закладу освіти у сучасних українських реаліях, але й забезпечує високу рейтингову життєдіяльність коледжу. Тому це уже третій проєкт міжнародного масштабу, якому передувала багаторічна важка щоденна рутинна праця, ознаменована як успіхами, так і невдачами. Наразі виробничій лабораторії рослинництва і садівництва коледжу вкрай необхідним був пошук нових шляхів для розвитку галузі садівництва, що потерпає від втрати економічного простору у масштабах всієї країни. Водночас для втілення задумів нового проєкту коледж має все необхідне: доглянуті земельні угіддя площею 918,3 гектара, зокрема, 824,9 гектара ріллі; з любов'ю виплеканий на 49 гектарах сад із 14 відомими у світі сортами, 4 гектари із яких займають сливи популярних сортів, та, що найголовніше у цій справі — прагнення діяти і розвиватися, щоб не тільки відповідати вимогам часу, а й бути на крок попереду.

Загалом перші два міжнародні проєкти втілювалися у діяльність навчального закладу завдяки великій праці усього педагогічного ко-

ків коледжу зародився українсько-швейцарський проєкт розвитку органічного ринку в Україні, який діяв в 2003—2010 роках. У його рамках 36 працівників і викладачів коледжу вивчили європейський досвід органічного землеробства, впровадження демократичних методів у процес управління навчанням і виробництвом, удосконалили знання іноземних мов, написали перші книги про органічне виробництво. Це сприяло вивченню агротехніки рослин та європейського стилю життя, створило передумови для зародження й ведення малого і середнього бізнесу в Україні, який в багатьох передових країнах світу забезпечує робочі місця, достаток середнього класу та левову частину податків бюджету. Розвиток проєкту забезпечив ще декілька вагомих для Вінниччини програм, зокрема, проєкт «DESPRO», завдяки якому були проведені водогони у селах Вінниччини із залученням коштів як самого проєкту, так і коштів місцевого бюджету та населення. Відтак, місто Іллінець на Вінниччині отримало велику фінансову допомогу зі сторони швейцарського уряду для ремонту забірної свердловини, водогінної та водонапірної вежі. Водночас це стало великим поштовхом для додаткового залучення коштів місцевого бюджету та безперерйного забезпечення міста водою. Тоді ж місто Вінниця отримало 36 відновлених трамваїв,

кою стороною Іллінець. Наступним успіхом роботи була представлена у 2009 році Асоціацією «БІОЛан Україна» перша українська органічна продукція на світовому ринку у місті Нюрнберг (Німеччина).

Як наслідок, наполеглива багаторічна робота колективу Іллінецького коледжу у співпраці зі своїм партнером, державною установою «Агроосвіта», не могла бути непоміченою — Міністерство освіти і науки України визнало наш коледж пілотним навчальним закладом з впровадження дуальної освіти. Адже коледж практикує європейський підхід навчання — студенти-старшокурсники весь виробничий сезон перебувають у виробничих умовах у передових господарствах країни та за кордоном. З огляду на це у 2017 році серед 107 технікумів і коледжів Іллінецький коледж виграв тендер на право участі у німецько-українському проєкті підтримки аграрної освіти «Сприяння розвитку професійної освіти в аграрних коледжах України». Загалом упродовж трьох років, окрім європейського досвіду в освітній діяльності, навчальний заклад щорічно отримував матеріальну допомогу у вигляді обладнання в середньому на 1,5 мільйона грн.

Нова ж ідея щодо розвитку галузі садівництва й овочівництва виробничої лабораторії Іллінецького коледжу давно на часі й наразі уже підкріплена позитивними результа-

коледжу у цій сфері; створенням робочої групи фахівців із німецької сторони; зустрічами науковців, керівників відділів галузі, участю у них керівників наукових і громадських організацій та провідних виробників плодоовочевої продукції області; обговоренням цього питання та прийняття певних рішень.

Підсумовуючи сказане, реалізація проєкту відкриває можливості для ефективного німецько-українського співробітництва, представників аграрної науки, освіти та бізнесу Вінниччини, отримання сучасного досвіду та впровадження прогресивних інноваційних технологій у розвиток плодоовочівництва. Адже забезпеченням виконання програми проєкту займуться солідні оперативні партнери: ТОВ «ГФА Консалтинг Груп ГмбХ» (Німеччина), Вінницька обласна військова адміністрація, Іллінецький аграрний фаховий коледж та ДУ «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти» за керівництва знайомого зі справою плодоовочевої галузі Олега Осауленка. Наразі здійснюється реєстрація цього нового проєкту в Україні, готується до відкриття офіс, та напрацьовуються плани його діяльності. А для коледжу — це підтримка зі сторони об'єднаної громади, нові робочі місця, сплата податків, ефективне зберігання виробленої продукції, її перероблення та гарантований ринок для реалізації. У найближчих планах навчального закладу — відкриття додаткових аудиторій для практичного навчання на виробництві та виконання відповідних навчальних програм. Новий проєкт може мати довгострокову перспективу не тільки для коледжу, але й для всієї країни, оскільки стимулюватиме та підтримуватиме виробників плодоовочевої сфери із використанням сучасного досвіду та прогресивних інноваційних технологій у плодоовочевій галузі. Директор Іллінецького коледжу Василь Пиндус має сподівання, що очолюваний ним аграрний навчальний заклад, співпрацюючи у цьому новому проєкті та завдяки концентрації зусиль колективу коледжу у реалізації задуму, із часом відіграє значну роль у розвитку плодоовочевого сектора всієї країни. Це стане ще одним вагомим кроком України до вступу у Європейський Союз.

Галина БУХТА

Вісник
22 листопада
2023 р.

Відійшов у засвіти невтомний трудівник, великий педагог аграрної освіти Олександр Гнатович Сирота

Педагог-наставник, відданий науці творець історії Іллінецького аграрного фахового коледжу Олександр Гнатович Сирота прожив гідне, плідне й світле життя. Його життєвий шлях сповнений науковими пошуками, відкриттями, практичним застосуванням отриманих результатів на виробництві.

З високою жагою до знань та допитливістю з ранніх дитячих років долав неблизьку дорогу з рідної Лугової до Жорницької семірички, а середню освіту отримав аж у Трощі Липовецького району. Трудовий шлях розпочинався із завідувача ферми його рідного села.

У 1959 році доля звела Олександра Гнатовича з Іллінецьким радгоспом-технікумом, який став рідним для нього на довгі десятиліття. Працював спочатку викладачем тваринництва і бджільництва. Десятиліття по тому захистив дипломну роботу педагогічного факультету Української сільськогосподарської академії і 45 років своєї трудової звитяги присвятив нашому навчальному закладу. Понад 30 років (1973–2003) обіймав посаду заступника директора з навчальної роботи. Це були роки справжньої посвяти обраній професії та повна самопожертва на ниві освіти і сільськогосподарського виробництва.

Упродовж 14 років Олександр Гнатович був членом республіканської методичної комісії зі спеціальності «Зоотехнія». Слівавтор підручників «Технологія виробництва молока і яловичини» (1980), «Скотарство і технологія виробництва молока і яловичини» (1986). Написав «Методику проведення дослідницької роботи в Іллінецькому радгоспі-технікумі» (1975). Спільно з викладачами працює стали

методичні рекомендації «Структурно-логічні схеми предметів, міжпредметних зв'язків і наскрізних програм підготовки спеціалістів та спеціальності «Зоотехнія» (1981). Розробив навчальні матеріали: «Примірне положення про учнівську навчально-виробничу ферму в середньому спеціальному навчальному закладі Держагропрому УРСР зі спеціальності «Зоотехнія» (1988); «Стандарт вищої освіти з освітньо-кваліфікаційної характеристики молодшого спеціаліста «Зоотехнія» напрямку підготовки «Зооінженерія» та багато інших методичних матеріалів.

Не оминала його і господарська робота. Як зізнавався він сам – знахідок, удач було більше, аніж промахів. Завдяки зусиллям Олександра Гнатовича з квітня 1983 року на виробничій частині запрацювала учнівська молочна ферма. Доброї слави зажило фермерське поле, на якому майбутні агрономи

на 20-30 гектарах вирощували цукристі.

Лабораторією передового досвіду стало колекційно-дослідне поле, на якому висівалося 26 сортів гороху, а також вирощувалися рідкісні лікарські рослини і нові культури.

Олександр Гнатович захоплювався своїх колег активно працювати над рецензуванням та розробкою програм, підручників, навчальних завдань і методичних вказівок. Його запрошували у склад комісії для перевірки якості знань у середніх спеціальних навчальних закладах. Ділився педагогічним досвідом у Прибалтиці, Казахстані, Киргизії, Татарстані, Удмуртії.

Доля обдарувала діяльного педагога багатьма друзями, співавторами ідей. Більшу частину програми дій, яку колись планував, виконав. Урожай на педагогічній ниві Олександр Гнатович Сирота зібрав щедрий: орден «Знак Пошани», знак «Відмінник освіти України», медаль «Ветеран праці», цілий ряд Почесних грамот Міністерства освіти і науки України.

Упродовж плідної та багаторічної діяльності Олександр Гнатович вміло згуртував педагогічний колектив, створював умови для постійного професійного зростання викладачів, опікувався роботою навчальної та виробничої частин технікуму. Він був великим, авторитетним викладачем-практиком у педагогічному та студентському колективах. Знання та досвід Олександра Гнатовича Сироти – повноцінна складова гідної історії навчального закладу.

Нехай Пам'ять буде немирущою!

Колектив Іллінецького аграрного фахового коледжу

Передзвін родинних талантів

У виставковій залі Вінницького літературно-меморіального музею М. М. Коцюбинського відкрито виставку картин Василя Пиндуса та його внучки Евеліни Приймак

Очолити понад чверть століття тому Іллінецький державний аграрний коледж, Василь Васильович доволі швидко зробив цей заклад одним із найкращих в Україні. Тут готують усе ширше коло фахівців, які високо цінуються в трудових колективах насамперед завдяки належним практичним навикам. Він налагодив тісні партнерські зв'язки із закордонням, особливо – в питанні виробництва органічної продукції, стажування там наших викладачів, навчання та практики - студентів. Очолити міжнародну екологічну організацію «БіоЛан Україна». Захистив кандидатську дисертацію. Волонтер, ще з перших років вторгнення ворогів на Донбас особисто поліпшував постачання бійців. Його обрано депутатом обласної ради.

Важливо, що в закладі, який він свого часу сам закінчив, панує справжня творча атмосфера. Все стараються робити для того, щоб випускники були не лише грамотними спеціалістами, а й усебічно розвинутими особистостями. Приклад в усьому показує директор, який і на поетичне слово здатен, і грає на різних музичних інструментах, а що вже пензлем володіє, то це – диво з див. Інший за його зайнятості вже давно про той свій дар й забувся б, а Василь Васильович викроє для цього час.

ректорці Ларисі Кравченко, яка згадала, що десяток років тому Василь Пиндус уже виставляв тут свої картини. А нині і його доробок виглядає професійнішим, і наявність робіт внучки робить цю виставку незрівнянно багатшою. Колективу ж музею після проведеного ремонту також куди приємніше влаштувати виставку за набагато кращих умов. Лариса

ну суму. Після згадки про скриньку люди потягнулись до кишень і по завершенні урочистої частини всі ми вкинули туди, хто скільки міг.

Про численні чесноти автора картин говорив і заступник голови

широту досвідченого автора. Внучка вміло наслідує дідуся, але в неї відчувається і своє бачення, прагнення відшукати актуальні цікаві сюжети. Он лише пес Патрон та палаючий кремль чого варті!

Тему розвинула і заступник директора з виховної роботи Вінницького ліцею №4 Тетяна Регеша. Вона висловила за подальше по-

колишніх поїздок до Криму його надзвичайно захопила творчість Айвазовського та інших відомих майстрів. Захотілось і собі спробувати відтворити той рівень.

Розповів Василь Васильович і про те, як перед однією з поїздок до Швейцарії довго думав над подарунком та й вирішив змалювати врожайне поле. Ка-

лося, коли помітив потяг до прекрасного у внучки-семикласниці Евелінки. Вона навчалась у вінницькій творчій майстерні «Чеширський кіт», але з початком повномасштабного вторгнення ворогів її вчителька виїхала за кордон, і дівчинка почала більше займатись самотужки та за кожної нагоди пильніше приглядатись до художніх вправ дідуся, який однозначно піднявся на вищий рівень. І це переконливо засвідчила крайня його робота, що заслужено зайняла центральне місце на виставці «Передзвін талантів».

... Сюди прибуло чимало друзів родини Пиндусів. Започаткувала захід мелодія Квітки Цісик «Місто спить». Її представили, як і низку інших хвилюючих творів, студентки-бандуристи Вінницького фахового коледжу мистецтва імені М. Д. Леонтовича Дар'я Столяр та Ольга Луцюк. Ведуча - наукова працівниця музею Катерина Репінська надала слово ди-

Василівна розповіла, що Василь Васильович вагався, чи варто влаштувати цю виставку, оскільки триває війна. Але співробітники закладу переконали, що варто. Тим паче, що виставка благодійна. Батько Евеліниної однокласниці Ані Мельничок Денис Володимирович перебуває на фронті, і для технічного підсилення його підрозділу вирішили зібрати пев-

обласної ради Ігор Івасюк. Він наголосив, що той є відмінним керівником, науковцем, політиком і громадським діячем. А те, що будучи ще й митцем, Василь Васильович також знаходить можливість розвивати талант внучки, багато що засвідчує.

Як і в дідуся, розмаїття здібностей в Евелінки вражає. Адже вона пише вірші, один з яких «Пришла війна, яку ми не чекали» прочитала учасникам відкриття. Дівчинка емоційна, і на найбільш болючих, хвилюючих рядках вона вмилася сльозами. Забігаючи наперед, відзначимо, що згодом отримали задоволення від її гри на фортепіано класичного твору Song for Elise.

Також обох авторів картин вітає друг Василя Васильовича колишній голова облдержадміністрації Валерій Коровій. Він розповів, що знає його ще із студентських часів і радий численним успіхам. Мистецький успіх – найбільш несподіваний. А на підтримку мистецтва у воєнний час Валерій Вікторович навіть переконливі цитати. А ще він звернув увагу на щирість Евелінки в усіх її творах, побажавши авторам подальших успіхів.

Свої думки про виставлені картини висловив професійний художник Олександр Пелешко. Він відзначив, що тепла гама, синя колористика засвідчують душевну

Розчулений Василь Васильович на завершення дійства поринув у спогади. Розповів, коли відчув у собі здібності художника. Це було ще у загальноосвітній школі, коли вчитель запропонував намалювати людину в русі. Пиндус так відтворив хокеїста із шайбою, що педагог очам своїм не повірив, всім показував той малюнок, що випромінював енергію.

Інший випадок був в армії. Наближалась перевірка, треба було впорядкувати один із класів. Запитали, хто вміє малювати. Він на-

До речі, постійним читачам нашої газети відомо: саме з його дружби із швейцарцями, започаткованої лише на фермерському рівні, багато що почалося. Не знаючи, якого розміру місто Іллінці і яка в ньому транспортна мережа, їм пропонували трамваї міста Цюрих, які вже відпрацювали встановлені терміни, але перебували у набагато кращому стані, ніж вінницькі. Значну частину їх і вдалося замінити на швейцарські. Розвивалась співпраця з тією багатю країною і в інших напрямках.

смілюся взятися за оформлення, хоча навіть пензликів не було і доводилось користуватися помазком для гоління. Фінал позитивний – армійська «показуха» вдалася, а йому добавилось упевненості, коли вже справжні пензлики тримав у руках.

Особливо дорогою картиною для нього є змальована на тлі місячної ночі рідна хата, яку він свого часу подарував батькам і які завжди отримували від неї неабияку насолоду.

Пояснив і свою прив'язаність до морської тематики. Під час

Якщо ж повертатись до виставкової зали, то і Василь Васильович, і Евелінка щиро дякували всім, хто завітав на відкриття їхньої виставки, охоче відповідали на запитання й запрошували до висловлювання критичних зауважень. Бо хоч вони не професіонали, а любителі, тільки критику вважають рушійною силою для подальшого підвищення майстерності.

Микола КАВУН
Фото
Олександра ГОРДІЄВИЧА

Ще раз про аграрні кластери

Чи стануть аграрні кластери стратегічним інструментом розвитку сільського господарства країни і Вінниччини зокрема?

Негативний вплив війни на агропромисловий розвиток країни, необхідність оперативного розв'язання проблем й реагування на наслідки війни спонукають аграріїв Вінниччини шукати шляхи прориву зі складної ситуації. Здійснити це можна завдяки ресурсам потужного агропромислового комплексу Вінницької області.

Російсько-українська війна внесла свої відчутні негативні наслідки у виробництво сільськогосподарської продукції, особливо - плодової і овочевої. У зв'язку з окупацією надзвичайно сильно постраждали виробники плодів і овочів Херсонської області, а тому Вінницька область розглядається як така, що спроможна, хоча б на певний період, збільшити виробництво плодів і овочів для забезпечення попиту вітчизняних споживачів. А тому створення кластерів (об'єднань товаровиробників, переробників, логістики тощо) є надзвичайно актуальним. Багаторічною актив-

го відбулася панельна дискусія щодо ефективності аграрних кластерів в умовах війни, став для коледжу не тільки новим шансом упевненого розвитку, а й можливістю об'єднання зусиль з аграріями, науковцями та представниками регіональної та місцевої влади у спільному завданні щодо окреслення шляхів розвитку та зміцнення аграрного сектору Вінниччини. На переконання Президента громадської організації «Міжнародний сільськогосподарський кластер «Дністер» Сергія Татусяка, досвід домінування кластерної системи у цивілізованому світі є потужним важелем об'єднання науковців, агровиробників, освітан у питаннях технологій, логістики та збуту продукції, чому сприятиме обговорення й пошук точок дотику в партнерській співпраці.

Водночас, опираючись на фундаментальні наукові досягнення навчального закладу упродовж його 100-

ція з Інститутами землеробства і картоплярства, укладені договори із 53 передовими господарствами, а спільно прийняті відповідні рішення лягають в основу подальшого розвитку як коледжу, так і аграрних формувань Вінниччини. Розуміння педагогічним колективом навчального закладу свого основного завдання — підготовки та підвищення кваліфікації випускників-аграріїв, практиків, що відповідатимуть запитам аграрного бізнесу, спонукає до активної дії та реалізації інноваційних освітніх завдань. Саме тому увага зосереджена на удосконаленні системи освіти, адже сьогоденній випускник має володіти критичним мисленням, організаційністю й відповідальністю, як загальною, так і практичними навичками виробництва.

Про важливість співпраці науки, освіти й товаровиробників, спіль-

решний день — здорове харчування людей, а це потребує як підготовки фахівців високої якості, так і серйозної еволюції думки товаровиробників.

Чи стануть аграрні кластери стратегічним інструментом розвитку сільського господарства України, Вінниччини зокрема, запитую у директора міжнародного сільськогосподарського кластера «Дністер» Вадима Мохника:

— Візьмемо досвід роботи започаткованого у 2018 році в рамках проєкту «Транскордонна мережа для інноваційного сільськогосподарського проєкту, що реалізувався в рамках програми територіальної співпраці країн Східного партнерства Молдова-Україна. Проєкт фінансувався Європейським Союзом через німецьке товариство між-

організаційних ефективних систем розповідає Віктор Камінський, академік-секретар Відділення землеробства, меліорації та механізації Національної академії аграрних наук України:

— Надзвичайно актуальними є питання розвитку аграрного сектору, виробництва та реалізації високоякісної аграрної продукції, зрушення з місця низки проблем, які стоять перед виробниками, формування справедливого ринку середовища високоякісної органічної продукції. Адже органічне землеробство — це та перспективна модель розвитку, що забезпечить продовольчу безпеку, екологічну рівновагу й збереження довкілля. Звернення до органічного виробництва викликане неможливістю забезпечення інтенсивної системи землеробства і нинішнього цінового диспаритету, саме тому органічній системі землеробства належить певне місце. Водночас важливо зрозуміти, що наш завт-

Україні й Молдови. Це сприяло посиленню інтеграційних зв'язків між виробниками сільськогосподарської продукції, переробними підприємствами та науковими установами, а також стимулювало саморозвиток регіонів у створенні додаткових робочих місць, збереженню і відновленню соціальної інфраструктури села.

Наш стратегічний напрям роботи — розвиток органічного землеробства, проведення роботи з аграріями кожного району щодо переходу на розвиток органічного землеробства. Важливою є співпраця з організаціями, зокрема, іспанською фірмою, яка готова упроваджувати й розвивати цей напрям на наших територіях. Долучається до справи і торгова компанія ТМ «Добродій» у забезпеченні добривами.

Таким чином конкурентоспроможність сільськогосподарського сектору на світовому ринку, подолання негативних наслідків російської окупації, допомога і підтримка ЗСУ заради наближення перемоги над ворогом можливі шляхом впровадження європейського досвіду кооперації, створення різних об'єднань, кластерів зацікавленими агровиробниками й реалізаторами виробленої продукції, розширенням контактів українських виробників із міжнародними партнерами, ефективності командної роботи із підвищення якості продукції, посилення зв'язків, сприяння розвитку регіонів, збереження і примноження аграрних структур наших громад і сіл. Іллінецький аграрний фаховий коледж, маючи напрацьований багатьма роками європейський досвід, готовий відіграти свою важливу роль у даному напрямку діяльності — виступити платформою для втілення нових задумів та перспектив розвитку аграрного сектору Вінниччини.

Галина БУХТА,
журналістка

Ми пройшли хорошу школу

З великим інтересом і навіть певним хвилюванням прочитав інтерв'ю директора Зозівського професійного аграрного ліцею Володимира Мельничука «115-ий рік у Зозові готують різнопрофільних умільців» («Вінниччина», 31 травня ц. р.). Причина та, що мені з ровесником й односельчанином Іваном Томчаком випало здобувати свої перші спеціальності в цьому закладі ще в 1963-64 роках.

То були цікаві часи! Можливо, нас заманили туди словом «механік» у назві фахівця з технічного обслуговування молочнотоварних ферм. Але ми не шкодували, водночас попутно здобуваючи спеціальності водія й електрика. Саме там навчилися тримати в руках величезну кількість усіляких інструментів. У результаті на фермі працювати обом не довелося, зате шоферували. Притому мій земляк — упродовж усього життя. Я ж згодом закінчив заочно Іллінецький радгосп-технікум, очолював комплексну бригаду в рідному селі, працював агрономом і часто ловив себе на думці, що на роботі стають у пригоді здобуті в обох закладах знання. А в побуті зозівські навички навіть прислужувались частіше.

Тоді ще не було великої «моди» на вищі навчальні заклади. І хоч

чилиш знаходились. Нині ця проблема не є настільки ж актуальною, але у зв'язку з наслідками війни всяке може бути. Тобто випускникам вишів ще важче вдаватиметься знаходити собі роботу, а потреба у випускниках професійних ліцеїв усе зростає, як і оплата їхньої праці.

Я переконаний, що свого часу ми пройшли хорошу школу, і раджу нинішньому поколінню теж не обминати її тільки через те, що хтось десь серед молоді може зневажливо висловлюватись про професійні ліцеї, а потім навіть самому сидіти із своєю «модною», але «неходовою» вищою освітою без роботи на шій у батьків і, крім смартфона, перед собою нічого не бачити. В той же час хай нікого не дивує те, що саме в профтехучилищі я захопився читанням і люблю багато читати донині.

До речі, Зозів згадую дуже часто. Велике село, з гарним центром. Дуже багато молоді. Наскільки пригадую, нас в училищі навчалося чоловік шістьсот, переважно хлопців. Дівчата ж працювали неподалік у вишивальному цеху, який ми жартома називали «лоскотарнею». Звичайно, тільки жартома. Бо і тодішній директор Петро Олександрович Солодюк, і його заступник Григорій Гаврилович Марценюк, який згодом прославився на посаді директора, тримали міцну дисципліну. Рейсовий автобус до села тоді не ходив, тому до Липівця добиралися пішки або на попутках. Але оптимізму ніколи ні в чому не втрачали. Переконаний, що ми вибрали правильний шлях.

Віктор КОСТЮК,
директор селянсько-фермерського господарства «Пролісок»

с. Потоки,
Немирівська громада

ною дослідницькою роботою і динамічним науковим поступом Іллінецький аграрний коледж історично довів свою значущість, провів свою роль і місце в аграрному секторі області. Це й надало йому право стати провідним освітнім закладом у проведеному зустрічі щодо окреслення шляхів подальшого аграрного розвитку і платформи водночас для вивчення європейського досвіду, створення системи аграрних кластерів. Сприяє цьому й плідна співпраця із запровадження новітніх технологій в освітні та виробничі процеси, пошук нових і перспективних шляхів та наполегливий розвиток із просування органічного виробництва, сертифікації продукції та вихід на європейські ринки.

Значний досвід роботи із міжнародними організаціями, зокрема, Асоціацією учасників біовиробництва «Біолан Україна» (2004), має голова цієї громадської організації — депутат обласної ради, директор коледжу Василь Пиндус. Нині також — у центрі уваги новостворений проєкт «Німецько-український агрополітичний діалог» на 2023—2025 роки (керівник проєкту Олег Осаулюк), що передбачає розвиток садівництва й овочівництва на теренах Вінниччини, зокрема й у лабораторії рослинництва аграрного коледжу. Та й інші проєкти розширили можливість практичної підготовки студентів, стали своєрідною стартовою платформою для успішного розвитку освітньої й виробничої складових навчального закладу.

Загалом новий проєкт «U-CUP-AGRO: Українська кластерна платформа оновлення», в рамках яко-

літньої історії, директор коледжу Василь Пиндус зазначив, що започаткований ще в 1921 році як агропрофшкола із підготовки агрономів-рільників навчальний заклад від своїх джерел був кувальною системою підготовки, а переживши деякі економічні і соціальні трансформації, зумів зберегти земельні ресурси, що забезпечує тепер вкрай важливу практичну підготовку студентів. Якщо йдеться про підготовку агронома, то робота у лабораторії рослинництва й садівництва розпочинається із ранньої весни із внесення добрив і триває до осінньої підготовки ґрунту.

Сьогодні ж навчальний заклад, у якому підготовка аграріїв завжди була актуальною, має певний європейський досвід, є значна співпра-

Керівництво Іллінецького аграрного коледжу схильне до запровадження новинок, здатних принести вигоду закладу, а головне — прибавити знань і практики своїм випускникам. Ось і нещодавно на його полях висадили міскантус гігантський. Що це таке і з чим його їдять (чи не їдять?) — у наступних номерах «Вінниччина».